

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1159/2015
19.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Г., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Н.П., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 136/14 од 02.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 614/15 од 14.09.2015. године, у седници већа одржаној 19.01.2016. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Г., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 136/14 од 02.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 614/15 од 14.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К 136/14 од 02.03.2015. године, између осталих, окривљени Н.Г. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ те му је за исто дело утврђена казна затвора у трајању од 11 месеци, док му је суд као утврђену узео казну затвора у трајању од осам месеци из пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 93/14 од 17.09.2014. године због извршеног кривичног дела из члана 247. став 2. у вези става 1. КЗ те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 19.04.2012. до 16.05.2012. године.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета, опојне дроге као у изреци пресуде, те је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и судског паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 614/15 од 14.09.2015. године одбијене су, као неосноване, жалбе браниоца окривљеног Н.В. и браниоца окривљеног Н.Г. и потврђена пресуда Вишег суда у Смедереву К 136/14 од 02.03.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Н.Г., адвокат Н.П., на основу члана 482. и члана 483. став 1. и 2. ЗКП поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд утврди да је поднети захтев основан те да донесе пресуду којом се побијане пресуде укидају и враћају на поновни поступак или да исте преиначи тако што ће окривљеног осудити за кривично дело из члана 246а став 1. Кривичног законика.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног Н.Г. се указује да је окривљени оглашен кривим због извршеног кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ при чему је радња извршења предметног кривичног дела, у изреци пресуде означена као „куповина ради продаје“, иако се у радњама окривљеног у ствари стичу битна обележја кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ. Одлучне чињенице које по ставу суда указују на извршење предметног кривичног дела одбрана оцењује на други начин. Количина од 15,58 грама марихуане, по ставу одбране, представља количину која је окривљеном довољна за конзумирање у периоду од месец дана. Паковање исте у више пакетића, по ставу браниоца, не може указивати на куповину ради продаје јер је занемарена чињеница да је марихуна купљена већ упакована у пакетиће. Електронска вагица је, по виђењу одбране, требало да послужи да предметна количина марихуане буде правилно распоређена на подједнаке делове између конзумента - окривљеног Н.Г. и окривљеног Н.В.

Међутим, Врховни касациони суд ове наводе у захтеву, којима се суштински оспорава правилна примена закона и указује на повреду из члана 439. тачка 2) ЗКП, да је повређен кривични закон у погледу кривичног дела који је предмет оптужбе применом закона који се не може применити, оцењује као неосноване. С`обзиром на то да је ова повреда кривичног закона истицана, од стране браниоца окривљеног Н.Г., и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда као аргументоване, јасне и довољне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Наводима у захтеву којима се указује да је електронска вагица која је била код окривљеног Н.Г. била неисправна, али да је суд одбио предлог одбране да се изврши вештачење на околности њене исправности, се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно одредбу члана 440. ЗКП, која одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП није предвиђена као разлог за

подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, те о овој повреди Врховни касациони суд није мериторно одлучивао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.